

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

LXXXII. Ludovici II. Imperatoris praeceptum pro Ecclesia Viennensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Vide annales Bertrianos ad an. 870. & 71.

sanctæ Dei Ecclesiæ nostrorumque præsentium ac futurorum industria quia Gerardus præabilis Comes nostre reverenter innouit celitudinem qualiter Ecclesia sancti Mauricij Viennensis, ubi Agilmarus venerabilis Archiepiscopus præfessus dinoscitur, quedam villa seu Ecclesiæ prisco jam tempore mundiali præveniente cupiditate substracta fuerint & quibusdam laicis hominibus sub in temeritate beneficiata, ex quibus etiam idem Gerardus per beneficium puerorum genitorum nostri quondam Hlotharii obtingebat in pago Viennensi fœsi in comitatu Tolvionensi Giniacum villam atque Ecclesiam sancti Marcelli martyris extra muros urbis Vienna sitam inter duo castella Heumedium felicet & Crappum, quod præfatus Gerardus obtinebat ad beneficium, sed idem Comes insulter pariter cum Remigio Lingdunensi fœdis venerabili Archiepiscopo de religione Christianitatis & emolumento nostra mercedis salubri intentione pertrahens, supplici voto sumus nostram precati sumus manuetudinem, quatinus præscriptas villas & prefatas Ecclesiam cum omnibus appendicis suis ad prædictam sancti Mauricij pro amore Dei ac Domini nostri Iesu Christi & æternæ beatitudinis premis per præ dignanter restitueremus. Quorum saluberrimas preces ad effectum ducentes, hos nostræ iustissimæ apices fieri censimus, per quos memoratas villas, sicut supradictum est, Tollianum in pago Viennensi in comitatu Tolvianensi, necon etiam in comitatu Viennensi Giniacum villam & Ecclesiam sancti Marcelli martyris extra muros urbis Vienna sitam, qualiter præfatum habetur, inter duo castella constructam, Heumedium felicet & Crappum, ad jambidam casam Dei, Ecclesiam videlicet sancti Mauricij, cum omnibus illarum appendicis & universis ibidem pertinentibus sub integratè restituimus atque redidimus, quatinus per hoc nostræ auctoritatis seu confirmationis præceptum quicquid ex hac deinceps cauta tam Agilmarus ejusdem urbis Viennensis Archiepiscopus vel succcessores ejus quam quilibet Advocatus & rector ipsius Ecclesiæ iustè ac rationabiliter elegerint vel voluerint, liberam in omnibus habeant in Dei nomine perpetuiter facienti potestatem, absque cuiuslibet duntaxat repetitione seu quilibet iuxta contrariaetate. Et ut hoc nostræ auctoritatis præceptum à fidelibus Ecclesiarum Dei ac nostris veris creaturis atque perennis temporibus inviolabiliter sub inviculso rigore conservetur, manu propria roborare studimus, & anuli nostri impressione subter affixari iussimus. Signum Karoli Regis gloriose. Deidonus Notarius ad vicem Heicardi recognovit.

LXXXIII.

Ludovici II. Imperatoris præceptum
pro Ecclesia Viennensi.

An. 878.
Ex codem
I. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si sacerdotum ac servorum

Dei petitionibus, * quibus nobis pro suis necessitatibus innoverint, ad effigiam perducimus, non solum imperialem consuetudinem exercemus, verum etiam ad beatitudinem retributio mercedem talia nobis faciendi profutura confidimus. Proinde comperiat omnium fidelium nostrorum industria præsentium felicet & futurum quoniam venerabilis sancta Viennensis Ecclesia Ragamfredus Archiepiscopus necnon & sacri palati nostri Notariorum nostrorum summus nosfra celitudinis excellentiam saluberrimis expetit præcibus quatinus serenitas magestatis nostra sanctæ matris Ecclesia Viennensis sanctæque Mauriti, cui idem Praeful præfessus acque prodest dinoscitur, res & prædia universa quascunque vel in quibuscumque locis & regni seu comitatus sita vel reperta esse noscuntur, quas prædecessores nostri gloriisi Imperatores & Reges necnon & sancta Romana Ecclesia per præcepta & sacra privilegia a primitia Ecclesia penè ejusdem matris Ecclesia sancti Mauriti Viennensis metropolim ad nostrâ usque tempora pia devotione piæ largitione contulerint, feri qualunque viri religiosi de suis propriis * creditibus * hereditatis exornaverunt, per nostræ largitionis præceptum immo imperiale auctoritatem perennis ejusdem Ecclesia universa quoque habenda temporibus confirmaremus. Nos quoque iustam immo rationabilem petitionem ejus libentissime aduentes hoc serenitatem nostræ præceptum fieri censimus, per quod specialis mater nostra Ecclesia Viennensis immo sanctus Mauritius omnes res & villas, monasteria quoque, & immunitates, ac omnia prædia ejusdem matris Ecclesia ex temporibus antiquioribus siue nunc iure possessionis debitis que infra imperium ditionis nostræ ubicunque nota & cognita ac reperta fore noscuntur, indissolubili firmitate & inmodatione perpetua obtineat. Vnde & modis omnibus auctoritate imperiali jubendo præcipimus atque præcipiendo decernimus ut nullus Comes, nullus judex publicus, nec quilibet ex judicari potestate, vel ullus ex fidelibus Christianis in Ecclesiæ, loca, vel agros, seu in reliquis possessionibus præfate matris nostræ Ecclesia Viennensi in quibuslibet curtis & territoriis quas tempore moderno iustè & rationabiliter possidere videatur, quaque etiam deinceps aut per nos aut per quorumlibet fideliū devotione divina pietas augeri voluerit, aut freda exquirat, aut francos vel feruos distingere audeat, neque etiam ad judicia publica venire compellat, sed fini sub tutione atque ordinatione & immunitate seu defensione matris Ecclesiæ sancti Mauricij subquo Pontifici atque rectori. Super hæc omnia, quicquid per negligentiam rectorum à pravis hominibus ablatum atque avarulum vel direptum est, sub omni integritate siue iniquitatum reddimus. Ut autem hæc nostræ confirmationis auctoritas nostris futurisque * Domino protegente inviolabilis * temporis & inconclusa permaneat, manu propria subter bus firmavimus, & anuli nostri impressione adsignari iussimus.

Signum Hludovicii serenissimi Augusti.

Teudo Notarius ad vicem Ragamfredi Archicancellarii recognovit.

Datum Viennæ civitate anno Deo proprio imperij 1111. Domini nostri Hludovici Ieru-

nissimi augusti, II. scilicet Kal. Novembbris,

Indictione v. i.

Actum Vienna urbi in Christi nomine felici-

ter. Amen.

LXXXIII.

Eiusdem Ludovici preceptum pro eadem
Ecclesia Viennensi.

An. 859.
Ex codic.
charula-
tio.

IN nomine Domini nostri Iesu Christi Dei æterni. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si sacerdotum ac servorum Dei petitiones, quas nobis pro suis innotuerint necessitibus, ad eff. etum perducimus, non solum confutudinem imperiale exercemus, verum etiam ad beatitudinem retributionis mercedem talia nobis faciendi profutro confidimus. Itaque omnium fidelium sanctæ Dei Ecclesie ac nostrorum praesentium & futurorum comperiat magnitudo quoniam Ragenfredus venerabilis sanctæ Viennensis Ecclesia Archiepiscopus necnon & sacri palatij nostri Notariorum summus atque Hugo nobilissimus Comes & carissimus propinquus noster praesentiam nostri accidentes innotuerint quandam patrem villa que vocatur Fornis in comitatu Viennensi sitam, temporibus priscis à religiosis Christianis matris Ecclesie sancti Mauricij Viennensem Vrbi conslatam, non longo tempore præterito inter reliquarum subtrationem rem in justè ob incuriam priorum prælatorum ejusdem Ecclesiæ a thurioretum fuisse sublata. Vnde serenitatem nostram suppliciter experientur quatinus ob amorem Christi, necnon & pro levamine & memoria genitorum nostrorum, quorum corpora in eadem matre Ecclesia fore noscuntur humata, ac pro amibili orum depreciatione, jam dictam partem villa Fornis que in justè substracta fuerit, unà cum Ecclesia sancti Nazarij consecratam, cum omni familia utriusque sexus ejusdem villæ sancti Mauricij juris pertinente cum redditibus universis ac possessionibus justè redderemus, ac reddentes præfatae matris Ecclesiæ sancti Mauricij præcepto nostræ auctoritatis confirmaremus. Quorum precibus ob emolumento mercedis nostræ & genitorum nostrorum ac propter diutinum famulatum nobis sincerissime ab ipsis exhibitum libentissimè annuentes, hoc serenitatis nostra præceptum fieri censuimus, per quod memorata Ecclesia sancti Mauricij jambictam partem villa Fornis cum omnibus fibi justè & legaliter pertinentibus, videlicet cum domibus certisque adiunctis Ecclesiænamque ac terris cultis & incultis, vineis, pratis, & silvis, aquis aquarumque decursibus, mancipiis etiam utriusque sexus & atratis, quaestum & inexquisitum, omnia & in omnibus prælibata Ecclesia sancti Mauricij fuisse rectoribus redditum ac redditu perpetuis temporibus eorum utilitatibus subesse volumus atque prodeesse. Volumus namque atque dignum esse decernimus ut Teudo ejusdem matris Ecclesiæ filius & Presbyter, qui pro suprà nuncupatis rebus magnum dedit studium & laborem

improbum ut pristinæ restituerentur potestati, Vboldus nepos ejus Clericus in id ipsum prefatam sancti Nazarij Ecclesiam cum omnibus rebus, sicut suprà lecta & nota esse noscuntur, omnibus diebus vite illorum jure possideant usuario & sub sua ordinent dispositione abique aliquid hominis contradicione. Ut autem nostra auctoritas conlatio & restitutio firmorem obtineat vigorem, manu propterea subter firmavimus, & anuli nostri imprellione adsignari justimus.

Signum Hludovici serenissimi Augusti.

Arnulfus Notarius ad vicem Raganfredi Atchancellorij recognovit.

Datum Viennæ urbi v. i. Kal. Novemb. anno imperij v. Domini nostri Hludovici serenissimi Augusti in Dei nomine feliciter. Amen.

LXXXIV.

Karoli Calvi privilegium pro Ecclesia
Augustodanensi.

IN nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. An. 859.
Ex charac-
tario Eccle-
sie Aug-
ustodanensi.

rolus gratia Dei Rex. Si ecclesiasticæ sanctiones atque earum decreta nostro confirmamus edicto, proculdubio regiae celitutinis morem exequimur, atque apud eternam retributionem hoc ad emolumenam animæ nostræ nullatenus ambiguum pertinere. Quapropter noverit omnium sanctæ Dei Ecclesiæ fidelium soletia nostrorumque tam praesentium quam futurorum quia Jonas venerabilis Praeful Eduorum Ecclesia, quam constat esse in honore sancti martyris Christi Nazarij dicaram, adiens culmen nostræ celitutinis, oblati obtribus nostris quoddam privilegium Episcoporum atque Abbatum manuum robatorum; in quo continebatur infertum qualiter idem Jonas, divino taetus amore, pro Dei honore & reverentia beati Nazarij martyris Christi, Canoniconum ejusdem matris Ecclesiæ curam gerens, & perpendens quod canonice degere neque ibidem Deo deservire posse, propiciens primam illorum habitum officinarum inconvenientem & penè nullam esse comparatione aliquot, juxta morem aliarum urbium claustra illis construire officinalisque congruentiores & aptiores ad usum eorum edificare studuit. Et licet quædam res ecclesiasticae ad supplementum eorum & viatum administrandum a prædecessoribus suis illis collatae fuissent, tamen pro quantitate sui atque difficultate itineris, quia longè ab urbe distabant, penuriam expensum pati solebant cotidiani viatus. Et penitus hæc occasio eis tolleretur, receptis eidem rebus, hoc est, Catrimanno & Tillido villis, cum Filiciaco, ad usum eorum in pinguiori atque viciniori loco Marcaffolum villam indominicatam, & Simpiniacum similiter indominicatam, cum beneficio quod Ragenfredus quondam ex eadem villa habuit, ad cotidianum viatum & potum eis ministrandum delegavit, & per idem privilegium confirmavit cum Anlaciacovo villa, que olim eis à Domino Modoino collata fuerat, hoc decernens, ut ibidem quinquagenarius Canoniconum numerus non transgrediat, donec Deo opitulante prædictæ res augmententur, & nullus censu

ex